

Sygn. akt VI U 495/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Piotr Kudyba

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy G. B.

przeciwko (...)w W.

z udziałem zainteresowanego (...)w W., poprzednio (...)

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem G. B.

od decyzji (...)w W.

z dnia (...)roku, znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt: VI U 495/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), znak: (...) (...)w W. odmówił G. B. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, któremu uległ w dniu 26 grudnia 2013r.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, że na podstawie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, że zdarzenie, któremu odwołujący uległ w dniu 26 grudnia 2013r. nie wyczerpuje znamion definicji wypadku przy pracy, gdyż zdarzenie spowodowane było istniejącym stanem zdrowia, tj. stosowaniem soczewek kontaktowych. Brak było nagłej, zewnętrznej przyczyny zdarzenia.

(decyzja z dnia 30 września 2014r. – k. 18 akt rentowych)

G. B. w odwołaniu od powyższej decyzji wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, iż w dniu 26 grudnia 2013r. wykonywał pracę zdalną na rzecz pracodawcy poza jego siedzibą. Pracę wykonywał w prywatnym mieszkaniu na komputerze przenośnym, umiejscowionym na parapiecie okiennym, pod którym umieszczony był grzejnik CO. Praca wykonywana była w soczewkach kontaktowych. W wyniku kilkugodzinnego oddziaływania gorącego (pochodzącego z grzejnika) powietrza na oczy i soczewki

kontaktowe oraz czynności polegających na zdjęciu soczewek, rogówka prawego oka uległa poważnej erozji. Zdaniem odwołującego zdarzenie z dnia 26 grudnia 2013r. posiada wszystkie znamiona wypadku przy pracy bowiem miało charakter nagły (czas trwania nie przekroczył jednego dnia pracy), było spowodowane przyczyną zewnętrzną (oddziaływanie gorącego powietrza z grzejnika na soczewkę kontaktową i oko) i miało związek z pracą (okoliczność bezsporna).

(odwołanie z 31 października 2014r. – k. 1)

(...)w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W treści pisma przytoczył argumentację zawartą w powyżej wskazanej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie z 25 listopada 2014r. – k. 2)

Zainteresowany (...)z siedzibą w W., poprzednio (...), nie zajął stanowiska w sprawie.

(postanowienie z 21 stycznia 2015r. – k. 10; pismo procesowe z dnia 09 lutego 2015r. – k. 17)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 grudnia 2013r. G. B. wykonywał swoje obowiązki służbowe zdalnie z domu. Pracę wykonywał w godzinach od 14.00 do 22.00 na laptopie ustawionym na parapecie okna, pod którym znajdował się włączony grzejnik centralnego ogrzewania. Do jego obowiązków tego dnia należał monitoring systemów bilingowych oraz obsługa procesu bilingowego, dlatego przez cały czas pracował przy komputerze.

Ok. godz. 19.00 odwołujący odczuł bolesność („uwieranie”) w obu oczach. Pomimo dyskomfortu kontynuował pracę przy komputerze w tych samych warunkach jeszcze przez ok. 2 godziny. O godzinie 21.00 zdjął soczewki, ale pracę nadal kontynuował, a później oglądał jeszcze film w telewizji. Po zdjęciu soczewek zauważył, że gorzej widzi na prawe oko. Następnego dnia objawy się nasiliły. Ze względu na okres świąteczny i brak możliwości konsultacji okulistycznej w miejscu przebywania odwołującego, do badania okulistycznego doszło dopiero w dniu 28 grudnia 2013r. Wówczas stwierdzono rozległą erozję rogówki (ubytek nabłonka) oka prawego. Zalecono odpowiednie leki. Po ok. 10 dniach stan zdrowia odwołującego wrócił do normy.

(dowód: wyjaśnienia z dnia 09 stycznia 2014r. – k. 6 akt rentowych; zeznania odwołującego – k. 55 – 57; opinia biegłego – k. 65)

W dniu 25 sierpnia 2014r. do (...)w W. wpłynął wniosek o ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu G. B. powstałego na skutek wypadku, który miał miejsce w dniu 26 grudnia 2013r. i przyznanie jednorazowego odszkodowania.

(dowód: wniosek z dnia 25 sierpnia 2014r. – k. 1 – 9 akt rentowych)

W toku postępowania, lekarz orzecznik ZUS w dniu 29 września 2014r. stwierdził, że zdarzenie było spowodowane istniejącym stanem zdrowia, tj. stosowaniem soczewek kontaktowych, zatem brak było nagłej, zewnętrznej przyczyny zdarzenia. Na tej podstawie w dniu 30 września 2014r. organ rentowy wydał decyzję odmawiającą G. B. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, któremu uległ w dniu 26 grudnia 2013r., uznając, iż zdarzenie nie wyczerpuje znamion definicji wypadku przy pracy.

(dowód: stanowisko głównego lekarza orzecznika z 29 września 2014r. – k. 16 akt rentowych; decyzja z 30 września 2014r. – k. 18 akt rentowych)

Sąd postanowieniem z dnia 12 maja 2015r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego okulisty celem ustalenia, czy zaistniała u odwołującego rozległa erozja rogówki oka prawego miała związek przyczynowo-skutkowy i tym samym

była spowodowana przyczyną zewnętrzną związaną z wykonywaniem pracy w dniu 26 grudnia 2013r. przy komputerze w zalecanych odwołującemu soczewkach kontaktowych, czy też była skutkiem choroby samoistnej odwołującego.

(postanowienie z dnia 12 maja 2015r. – k. 57)

Biegły sądowy dr n. med. R. S., po przeprowadzeniu badania oraz zapoznaniu się z dokumentacją lekarską, stwierdził, iż przyczyną powstania erozji rogówki w oku prawym był fakt noszenia soczewek kontaktowych, a także niewłaściwy i niehigieniczny sposób ich użytkowania. Erozja, która powstała u odwołującego mogła powstać przy wykonywaniu każdej nie tylko zawodowej pracy przy komputerze w opisanych warunkach. Stan chorobowy odwołującego powstał na skutek choroby samoistnej przy popełnieniu błędów higienicznych. G. B. nie odniósł uszczerbku na zdrowiu. Biegły stwierdził o % uszczerbku.

(dowód: opinia z 29 czerwca 2015r. – k. 65 - 66)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego, a także na podstawie zeznań odwołującego oraz wydanej w sprawie opinii biegłego.

Zeznania odwołującego posłużyły Sądowi za podstawę ustaleń faktycznych w zakresie w jakim znalazły one potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego jest rzetelna i przekonywująca, a także spójna i logiczna. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia odwołującego. Biegły przekonywująco i szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii w zakresie braku podstaw do stwierdzenia uszczerbku na zdrowiu, jak również odniósł się do przedłożonej dokumentacji lekarskiej, a zatem brak jakichkolwiek podstaw, by opinii odmówić mocy dowodowej. Tym bardziej, że żadna ze stron nie kwestionowała przedmiotowej opinii.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu, nie podniosły jego nieautentyczności lub niezgodności ze stanem rzeczywistym. Były one zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie G. B. od decyzji (...)w W. z dnia (...). nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy była kwestia zasadności zgłoszonego przez odwołującego żądania przyznania mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Odwołujący wskazywał, iż zdarzenie z dnia 26 grudnia 2013r. spełnia przesłanki do uznania go za wypadek przy pracy, natomiast organ rentowy stał na stanowisku, iż ww. zdarzenie wynikało z samoistnego procesu chorobowego i nie wyczerpuje znamion wypadku przy pracy bowiem brak jest przyczyny zewnętrznej zdarzenia.

Przesłanki decydujące o uznaniu zdarzenia za wypadek przy pracy, od których zależy przyznanie prawa do świadczeń z tytułu wypadków przy pracy określa ustawa z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 1242). Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;

2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;

3) w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Za wypadek przy pracy, zgodnie z cytowanym przepisem, uważa się zdarzenie nagłe wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą. W niniejszej sprawie bezsporne pozostawało, że zdarzenie nastąpiło w związku z pracą. Organ rentowy nie kwestionował bowiem faktu, że do zdarzenia doszło w związku z wykonywaniem przez pracownika obowiązków służbowych. Zadaniem Sądu było natomiast ustalenie czy zdarzenie z dnia 26 grudnia 2013r. było zdarzeniem nagłym, wywołanym przyczyną zewnętrzną. Wskazać bowiem należy, iż Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 czerwca 2013r., w sprawie o sygn. III UK 80/12 stwierdził, że pogorszenie stanu zdrowia bez związku z wykonywanymi zadaniami i będące skutkiem rozwoju samoistnego schorzenia nie będzie uznane za wypadek przy pracy, choćby wystąpiło nagle.

W celu ustalenia czy zaistniała u odwołującego rozległa erozja rogówki oka prawego miała związek przyczynowo-skutkowy i tym samym była spowodowana przyczyną zewnętrzną związaną z wykonywaniem pracy w dniu 26 grudnia 2013r. przy komputerze w zalecanych odwołującemu soczewkach kontaktowych, czy też była skutkiem choroby samoistnej odwołującego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego okulisty. Wynika z niej jednoznacznie, że zdarzenia nie można uznać za wypadek przy pracy. W treści opinii biegły wskazał, że przyczyną powstania erozji rogówki w oku prawym u wnioskodawcy był fakt noszenia soczewek kontaktowych oraz niewłaściwy i niehigieniczny sposób ich użytkowania. Z reguły soczewki kontaktowe powinno się nosić nie dłużej niż 8 – 10 godzin dziennie z przerwą nocną, chyba że są to specjalne soczewki do tzw. permanentnego noszenia. Odwołujący nie wskazywał, aby były to tego typu soczewki. Nadmiernie wysuszone i gorące powietrze może prowadzić do powstania zaistniałych u odwołującego zaburzeń i w przypadku nadmiernego wysychania przedniej powierzchni oka prowadzić może do zadrażnienia, zapalenia spojówek, a także powstania ubytków nabłonka rogówki (erozji). Powstały wówczas stan podrażnienia oczu prowokuje dodatkowo do pocierania oczu. Wszystkie te czynniki pogarszają stan miejscowy i nasilają dolegliwości. Leczenie erozji rogówki polega na podaniu żelów i maści ocznych, a zwłaszcza na wielogodzinnym zasłonięciu chorego oka z ograniczeniem czynności wzrokowych. Do zagojenia przy niepowikłanych wypadkach dochodzi z reguły w ciągu 12 – 15 godzin. W danym przypadku pomoc była udzielona zbyt późno, stąd leczenie wydłużyło się. Erozja, która powstała u odwołującego mogła powstać przy wykonywaniu każdej, nie tylko zawodowej pracy przy komputerze w opisanych warunkach. Stan chorobowy odwołującego powstał zatem na skutek choroby samoistnej przy popełnieniu błędów higienicznych. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, aby zdarzenie z dnia 26 grudnia 2013r. można było uznać za wypadek przy pracy z uwagi na niewystąpienie przyczyny zewnętrznej i nagłej.

Jednocześnie biegły stwierdził, iż nawet gdyby uznać zdarzenie za wypadek przy pracy, to odwołującemu nie przysługiwałoby roszczenie o przyznanie jednorazowego odszkodowanie, ponieważ nie odniósł on żadnego uszczerbku na zdrowia (biegły stwierdził zero procentowy uszczerbek na zdrowiu).

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego. Tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia odwołującego, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych

dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Skoro opinia biegłego sądowego w niniejszej sprawie była jasna, logiczna i nie kwestionowana przez strony, Sąd podzielił dokonane w niej ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż zdarzenia z dnia 26 grudnia 2013r. nie można uznać za wypadek przy pracy. Sąd nie znalazł podstaw do przyznania odwołującemu jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Wobec powyższego, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd oddalił odwołanie G. B. od decyzji organu rentowego z dnia 30 września 2014r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.